

Pildă de stăruință

Georgică mergea pe câmp. Deodată privirea i se opri la o furnică ce se chinuia să tragă după sine o fărâmă de grăunte.

Ce mică e furnica și totuși ce curaj! Grăuntele e mai mare decât ea și totuși nu-l lasă. L-a apucat cu gurița ei mică și se căznește să-l ducă spre mușuroi. Iată, îl scapă; iar îl apucă, iar îl trage, iar îl scapă. Pleacă, merge puțin, stă pe loc și se răzgândește.

Nu-i vine să se lipsească de grăunte. Ce bun va fi la iarnă, acolo în mușuroi!

Dar furnica nu se lasă. Îl mai lasă, îl mai apucă, iar îl lasă. Dar iată o altă furnică. Își apropie amândouă capetele parcă în chip de cunoaștere și de sfat. Și iată-le pe amândouă venind la fărâma de grăunte. Se așează una într-o parte, alta în cealaltă.

Acum grăuntele se mișcă încet, dar se mișcă. Pripriur niciun mușuroi. Tare departe trebuie să fie mușuroiul pentru trupușorul acestor furnicuțe. Totuși ele nu se descurajează, trag mereu de bucațică.

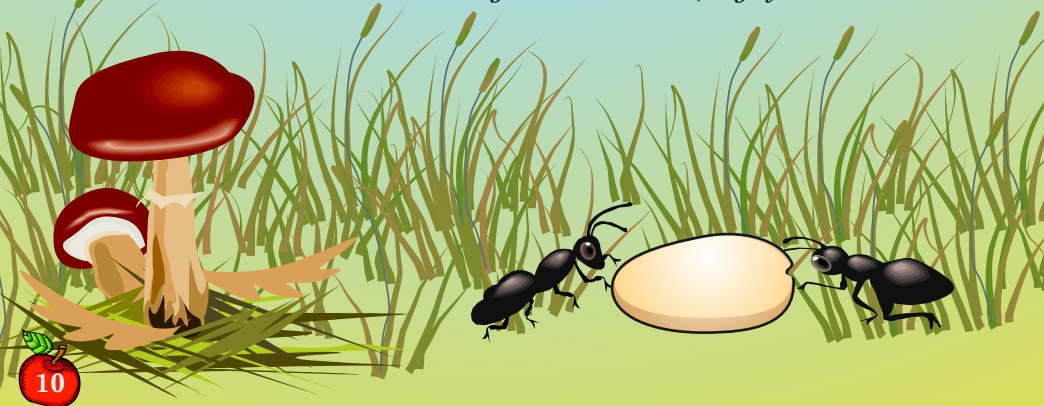
Georgică stă ... și stă... și stă...

Privește uimit la atâta curaj și la atâta muncă. Se gândește la el și la toți copiii ca el.

Cât de mici rămân ei față de furnică! Se gândesc ei la iarnă? Adună ei ceva? Se unesc ei la greu? Aș!

Se rușinează și se hotărăște să spună și celorlalți copii această minune de muncă, de unire și de străduință.

din cartea "Pagini de altă dată", îngrijită de IPS Pimen

Copil harnic... ... sunt și eu

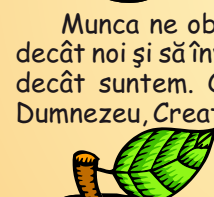
Îmi place să fiu harnică, să-mi fac ordine în cameră și să o ajut pe mama la treabă, mai ales când face clătite. Cu cât fac mai multă treabă, cu atât sunt mai îndemânată și mă apreciază cei apropiați.

Ilinca Sofa, cl. I, Suceava

Munca este o datorie, dar și o mare cinste. Putem bucura pe cei din jur prin munca noastră. Eu îi fac o bucurie mamei atunci când stau cu frățiorul mai mic, fac ordine sau iau note bune.

Taisia Verciuc, cl. a II-a, Suceava

Munca ne obișnuiește să ascultăm de cei mai buni decât noi și să învățăm de la ei să devenim mult mai buni decât suntem. Omul care muncește se aseamănă cu Dumnezeu, Creatorul lumii.

Ioan Gavrilovici, cl. a II-a, Ipotești

Dumnezeu ne-a poruncit să muncim, căci Scriptura spune "Cine nu vrea să muncească, să nu mănânce". După puterile noastre de copii, trebuie să-i ajutăm pe părinți și să-i sprijinim pe bunici, bolnavi și nevoiași.

Ioana Iurescu, cl. a II-a, Suceava

Încep orice lucru spunând rugăciunea și încerc să-mi amintesc mereu că Sfinții Părinți spuneau că există o cale a mântuirii: "**Roagă-te și muncește**".

Diana Ionela Alexa, cl. a V-a, Bosanci

De la părinți am învățat că omul harnic reușește în viață să înfrunte orice greutate, iar omul leneș este părăsit de Dumnezeu pentru că lenea este un păcat de moarte.

Diana Valentina Ciocan, cl. a VII-a, Suceava

Îmi place să muncesc și-mi ajut semenii de fiecare dată când am ocazia. Cea mai mare plată pe care o primesc este zâmbetul de pe buzele aproapelui și cuvântul "mulțumesc".

Marian Tcaciuc, cl. a VIII-a, Suceava

